

מיכה לימור, מי שכהן כשליח רשות השידור באנגליה, עשוי לשוב לפעילות דיווחית במיסגרת חבט לחדשות. לימור, המשמש כיום כעורך-עמית במחבט שני לשמעון ספיר, מתכוון לעבוד בדסק הפנים בתחום המדיני. הוא מבקש שיגדירו את תפקידו ב"ביצוע משימות מיוחדות". מתנגד בולט למינוי זה הוא הכתב המדיני המעולה של מחלקת-החדשות, ארימך רם, הרואה במינוי מסוג זה חזרה לתחום עבודתו. מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, טרם הגיע לכדי הכרעה בעניין זה.

ירון מגן על החדשות

הגנה אגפית בלתי-צפויה באה לה למחלקת-החדשות של הטלוויזיה מטעמו של פרופ' ראובן ירון, יו"ר רשות השידור. בתגובה על הטענות שחושמעו נגד המראיינים טוביה פער, דן סממה ואיתן ארון, על סיגנון הראיון והשאלות שלהם למפקח המיטרה, הרצל שפיר, שהועלו בג'ורנל פוסט, קבע ירון כי "הראיון עם המפכ"ל נערך בהתאם לכללי האתיקה העיתונאית".

הגבלות על

חמישיית מוסקבה

חמשת עובדי רשות-השידור שהומונו

יו"ר ירון PAPO

למוסקבה לסיקור האולימפיאדה, במיסגרת איגוד השידור האירופי, התבקשו על-ידי הנהלת רשות-השידור לשאת מיטען של מדליונים, גדלונים ושאר מתנות, שנועדו לשמש כתעמולה וכמתנות ליהודי מוסקבה. מסתבר שמארגני המיטחים האולימפיים ברית-המעצות צפו פעולה שכזאת, בימים אלה הגיעה בקשה מטעם הנהלת איגוד השידור האירופי לחמשת אנשי הר צוות, שלא יביאו איתם חומרות וחומרי תעמולה כלשהו.

טרמפ לשמש

במאיהבידור הישראלי לשעבר וההולנדי בהווה, רלף עינבר, הנחשב כאחד מ-במאיהבידור המעולים באירופה, עומד לחדש הקיץ את מסורת סירטי-הבידור, שבה החל לפני כמה שנים. בימים 13 ו-14 באוגוסט יביים עינבר הפקה משולבת של אולפני הרצליה והי טלוויזיה הישראלית בצבע, תחת הכותרת

השביתה שלא היתה

מנהל-חדשות יבין, אין לי מה לעשות פה!

ביום הרביעי (9.7) בבוקר הודיע מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, למנהלי הרדיו והטלוויזיה מה הן הנחיותיו לגבי שובו של ראש-עריית שכם הפצוע, בסאם שכעה, בחזרה לעירו מטיפול רפואי בירדן. בין שאר הנחיותיו ציין לפיד כי שובו של שכעה הוא סיפור-חדשותי מובהק, שעליו להיות מדווח ומסוקר באורח מלא. לפיד גם הבהיר, כי את חזרתו ארצה של שכעה ניתן לתאר בהיקף שאנשי מחלקת-החדשות רוצים.

אלא שלפיד הביא מגבלה אחת, והיא: שבסאם שכעה לא ידבר בכלי-התיקשורת האלקטרוניים. נימוקו: חוץ מאשר דבריי שיטנה נגד המדינה אין לשכעה מה לומר.

מנהלי הרדיו והטלוויזיה, וראשי מחלקות-החדשות שלהם, חשבו אחרת. התנהל ויכוח חריף בין לפיד ובין מנהל הטלוויזיה, יצחק שימעיני. שימעיני תבע שאנשי החדשות של הטלוויזיה יקבעו את אופי, סיגנון ונוסח הדיווח על חזרתו של שכעה, מאחר שזו זכותם. ויכוח דומה נערך בין לפיד ובין מנהל הרדיו, לירדעון רב-ארי. שימעיני ולב-ארי קיבלו את דינו של לפיד, והורו למנהלי מחלקת-החדשות למלא אחר הוראתו של לפיד, בתוקף מעמדו כמנכ"ל-הרשות.

שעה מאוחר יותר נערך במיפגש-התיקשורת המרכזי של רשות-השידור, "פורום החדשות", הראשון שנערך מזה שלושה שבועות (הפורום לא התכנס מאז יציאתו של לפיד לסיוור בחוצלארץ). ברשימת הנושאים, שהביא לפיד לדיון בפורום, היה הדיווח על שובו של בסאם שכעה הנושא האחרון.

למרות שנושאי "פורום החדשות" חסויים, התברר כי התנהל ויכוח חריף ותוקפני בין חיים יבין ובין יוסף לפיד. בשאלה: האם במיסגרת סיקור הטלוויזיה מהנעשה בכנסת מושמט במתכוון חלקן של ועדות הכנסת ושאר פעילויות פר-למנטריות, בידי כתבי הטלוויזיה המתמקדים בנעשה באולם המליאה.

יבין הבהיר ללפיד, ולשאר המשתתפים ב"פורום החדשות", כי אופן הדיווח הטלוויזיוני מן הכנסת הוא עניין מיקר צועי. לפיד חזר ותבע שהטלוויזיה תדווח על פעילות ועדות הכנסת, התנגדותו העקרונית של יבין, שהגן על חופש הפעולה והדיווח של כתבו הפרלמנטרי, יורם רוני, הותירה נושא זה כנושא שהמשתתפים בפורום לא הגיעו בו להסכמה.

כאשר התחיל לפיד לפרט שוב את נימוקיו להוראות שנתן על אופן הדיווח בפרשת שכעה, קם חיים יבין מכסאו, ואמר: "אם כך, הרי שאין לי מה לעשות פה, בפורום הזה!" ויצא ממחדרה-השיבות. לפיד הספיק עוד לומר ליבין, שהיה בדרכו אל הדלת, "יש לך או אין לך, העיקר ששמעתי את ההוראה שלי..."

אחרי כמה דקות של מבוכה באולם-השיבות קם מיכאסו סגנו של יבין, יעקב אחימאירי, ואמר ללפיד ולשאר הנכנסים: "אני מרגיש בנוח לשבת כאן, כאשר הממונה עלי יצא מהחדר הזה באקט של מחאה". לפיד פנה בציונית לאחיי מאיר: "האם זה צורך שאינך יכול להתגבר עליו, הצורך הזה לצאת מכאן?" אחימאירי, לא הגיב, יצא מאולם-השיבות.

תוך דקה התפשטה השמועה בהדרי מחלקת-החדשות ובמיסגרת דרונות הטלוויזיה, אחד מאנשי המפתח שבמחלקת-החדשות ניבא: "הערב לא יהיה חבט לחדשות!"

במשך כמה שעות לא פג המתח בבניין הטלוויזיה. בינות ליודעי ה"ן חלפו-עברו שמועות שונות. אחת מהן הייתה שהכתב לענייני השטחים הכבושים, רפיק חלבי, נשלח לראיון את בסאם שכעה, אלא שרפיק חלבי נראה בבניין הטלוויזיה, על המתח ששרר בבניין הוסיף דובר צה"ל, תת-אלוף יעקוב

אבן, שבא לצפות בתוכנית מיצעד המרגניות, שהופקה במשך תף על-ידי גלי צה"ל והטלוויזיה. אבן פגש את חלבי ליד המעלית, ושאלו בקול רם: "מה אתה עושה כאן? סיפקנו לכתבים המקומיים הזרים אוטובוס, שיוביל אותם אל גשר אדם, לדווח את בואו של שכעה." חלבי השיב משהו על שבינת צלמים וצוותי-צילום.

שעה מאוחר יותר הבהיר דובר רשות-השידור, משה עמירב, שאיום השבתת מבט לחדשות הסתיים. כאשר נשאל כיצד תדווח הטלוויזיה את שובו של שכעה, השיב, המימשל הצבאי לא נתן לצוותים כניסה ואפשרות לראיון. בדיקה שנעשתה אצל דובר צה"ל הבהירה שהנחיות המימשל-הצבאי היו למ-נוע ראיונות עיתונאיים עם שכעה, שעה שהוא עובר את גשר-אדם. דובר צה"ל הדגיש במפורש שכל מי שרוצה לראיון את שכעה, יכול, כמימים-ימימה, לנסוע לשכם, ולראיונו המימ-של-הצבאי בשכם על ימנע ראיון מאיש (ראה עמוד 3).

במהדורת-החדשות הערבית, בטלוויזיה, הובא דיווח מצולם מלא ממעמד קבלת-הפנים לשכעה בגשר, ואחרי-כך בשכם. גם צופי מבט לחדשות ראו את הדיווח הזה, ואת המשכו, כאשר נשחט כבש על גג האמבולנס. הכתב אף הציג כמה שאלות לבסאם שכעה, שהשיב עליהן.

כאשר נשאל דובר-רשות-השידור לפרט אותה טענה שאמר, שהמימשל הצבאי לא נתן לצוותים כניסה — טענה שהופי רכה על-ידי דובר-צה"ל — השיב: "טוב, היו תקלות בשטח."

ושאר ספקי כוחי-העבודה העיקריים לטל-וויזיה הישראלית נועדה להביא להשוואת שכרם לשכר-מינימום סביר של עובדיה הקבועים של רשות-השידור.

רדיו

כסאות מוסיקליים

מערכת רחבת-ממדים של החלפת תפקיי דים עומדת להתבצע בשבועות הקרובים במחלקת החדשות וענייניהם של הרדיו, רוני דניאל חדל מלהיות כתב צבאי, ויהפוך ראש מערכת תל-אביב. את מקומו של דניאל תפוס כתב-המיטרה שמואל טל, שלום ארון, מי שימש עד כה ככתב לענייני איכות-הסביבה ולשטחים המוחזקים. יהפוך כתב-המיטרה, גבי גזית, פסק מלהיות מגיש-קבוע של משרד החדשות בחצי היום, והוא הופך עורך כתבות של יומן השבוע, שעורכו הוא אבנר תבורי, שהחליף בתפקיד זה את אהרון ברנע, שהושאל למישרד-החץ לתפקיד בשגרירות ישראל בקאהיר.

ועד שובדי הרדיו

בבחירות שנערכו בשבוע שעבר ברדיו לועד העובדים, נבחר כיו"ר הוועד החדש יורם אבנר (עורך-חדשות). חברים נוספים בוועד הם: יואל רקב (פולקלור); אברהם בן-מלך (כתב לענייני-התייש-בות); ישראל קצובר (דת) ושאוז שינה (בית-השידור הערבי).

יהודיים" עבור סירטו אורקסטרה. לפני כשבועיים הוקרן בטלוויזיה בהקרנה חוזרת סירטו המעולה מסתורי האוניה בים טוף, ובקרוב יוקרן סירטו מעורר-המחלוקות פרשת איילנד.

בתשובה לשאלות העולם הזה תיאר אלי כהן את הצדדים הכלכליים של עבודתו בפרשת איילנד, כמודל ייצגני לסכומים הזעומים והמעליבים שמשלמת רשות-השידור לעובדי-החץ שלה.

בפברואר 1979 אושר על-ידי ועדת-הדרמה של הטלוויזיה התסריט של פרשת איילנד. באפריל 1980 סיימתי את עבודתי כבמאי-הסרט. מאחר ועבודת בימוי של סרט כזה אינה רציפה, הרי שבמשך זמן העבודה-הנסו שעבדתי על הסרט היה מישה חודשים. זמן זה כלל נסיעות תכופות בכל רחביהארץ, מכפר-גילעד ועד לקריית-ענבים, כדי לבחור ולגייס את צוות-המשתתפים. אחרי-כך סידרת נסיעות נוספות לשם בחירת אתרי הצילום.

"השלב הבא: ישיבות עבודה עם התפי-אורן, עם מעצבת התלבושות, ועם כל שאר אנשי הצוות הטכני. היו לי גם חזרות עם המשתתפים, ואז באו ימי הצילום ושבועות העריכה.

"עבור הקופה זו קיבלתי תשלום של 80 אלף לירות בסך-הכל, סכום שממנו נוכה גם מס-הכנסה. סכום זה, המתחלק לחמישה חודשים, מתסכם ב-16 אלף לירות לחודש-עבודה — שני שלישי של משכורת ממוצעת במשך הישראלי." שבינתם של עובדי-החץ, הבמאים, צל-מים, עוריי-צלמים, מקליטים, תסריטאים

טרמפ לשמש. הצילומים ייערכו בשפת-ימה של תל-אביב, ליד מלון דיפלומאט.

מהי "חרפה פה" ?

במיסגרת הבדיקה האחרונה, שנערכה בוועדת-הדרמה של רשות-השידור על הסרט פרשת איילנד, בברית-המעצות כהן, תבע יו"ר רשות השידור, פרופ' ראובן ירון, לקצץ מתוך הסרט קטע, שבו אומר אחד המשתתפים, "חרפה פה...". כאשר נשאל "מדוע", רשם פרופ' ירון באותיות לטיניות את סופה של המילה הראשונה בצירוף המילה השניה: PAPO.

הערד העבדים

של רשות השידור בשבוע שעבר התחיל מאבק מיקצועי של היסטרינגים (עובדי-החץ), המעניי-קים שירותים לטלוויזיה הישראלית, החל בהקלטה וצילום וכלה בבימוי. עובדי-החץ של הטלוויזיה, שעל גבם מוטל הנטל של מרבית הפקות הטלוויזיה, מנוצלים מאז ימי-הראשית של הטלוויזיה.

הבמאי המעולה אלי כהן (39) מייצג מעמד זה של מנוצלים. כהן, שהגיע לאחד ההישגים המרשימים ביותר של איש-טלוויזיה כלשהו, הספיק בשנים האחרונות לזכות ב"פרס רשות-השידור 1977" על סירטו שלושה ברמה, ב"כינור דויד — טלוויזיה 1975" על סירטו לעמוד על ה-רגליים, ובפרס "פסטיבל ירושלים לסרטים